

Ano, skutečně lze mluvit o štěstí, protože s podobnou konstelací superlativů se hned tak někde nepotkáte. Vysoce kultivované prostředí historických Vojanových sadů, oddělené od turistického ruchu Malé Strany vysokou zdí a tvořící tak trochu svět sám pro sebe, bylo první květnovou sobotu plně nejen slunečního jasu, kvetoucích stromů, keřů a květin, ale také krásných psů. Hebký anglický trávnický skýtal sdostatek prostoru pro odpočinek i dovádění psů a přímo lákal k posezení s přáteli nebo dokonce k rodinnému pikniku. Bylo možno v klidu si listovat pěkně vybaveným katalogem (včetně fotografií a charakteristik jednotlivých plemen), zapojit se do dramatického dění v jednotlivých výstavních kruzích, nebo si jen tak sednout třeba pod rozkvetlou magnólii, v klidu relaxovat a sledovat psy defilující kolem. Ostatně i těm zdejší klidné přírodní prostředí evidentně vyhovovalo, stejně jako dětem, které tu měly k dispozici i uzavřené hřiště. Snad všechno bylo vyřešeno ke spokojenosti účastníků: lavičky k posezení, čisté toalety i občerstvení bez dlouhých front a za přijatelné ceny, ostře kontrastující s předraženou nabídkou pro turisty za branami sadů. Skutečností, že propagace výstavy mimo kynologické kruhy nebyla příliš výrazná, bylo možno na druhé straně děkovat za vskutku komorní atmosféru, kterou nenarušovaly davy náhodných návštěvníků.

Největší zástupce maďarských plemen, komondor, budil zaslouženou pozornost

Májový sen na Kampě

Kéž by takové byly všechny výstavy! Podobný povzdech se asi dral do úst mnohým z těch, kdož měl to štěstí a zúčastnili se – ať už jako diváci, nebo jako vystavovatelé, tradiční májové výstavy psů ve Vojanových sadech v Praze.

Letošní speciální výstava honáckých, ovčáckých a pasteveckých plemen spojená a krajskou výstavou společenských plemen a několika dalšími specializovanými výstavami přilákala zvláště v případě „klubovek“ a „speciálek“ skutečně početné a kvalitní zastoupení jednotlivých plemen.

Tak například počet jinak nepříliš běžných tibetských španělů se blížil třiceti, bílých švýcarských ovčáků se přišlo ukázat na padesát. Velký zájem budili zástupci pro veřejnost kuriózních maďarských pasteveckých plemen: bylo tu několik krásných komondorů s provazci dlouhé „ovčí“ srsti,

dva pumi, a také puli nejenom v černé, ale i vzácné bílé barvě. Početná konkurence se sešla také mezi lajkami, zastoupeny byly ty ruskoevropské, západosibiřské i karelští medvědí psi.

Letošní májová výstava ve Vojanových sadech byla přesně taková, jaká by měla správná výstava být: příjemná, klidná, uvolněná, prosluněná. Člověku se chce věřit, že nejen slunečními paprsky, ale i srdečnými vztahy mezi lidmi od psů. Možná to byla náhoda, možná si situaci pod vlivem veškeré té harmonie kolem trochu idealizují, ale opravdu jsme za celou návštěvu tentokrát nezaslechli ani jednu výtku na adresu rozhodčích, ani jednu pomluvu nebo jedovatost. Opravdový májový sen.

Lea Smrčková

Sešla se početná konkurence lajek (západosibiřská lajka)

Neobvyklé maďarské pastevecké plemeno pumi